

BÀI THƠ VIẾT CHIỀU CUỐI NĂM

Kính dâng Từ Mẫu. Tặng những bạn đồng tâm cảnh.

Tha hương, năm tận tháng cùng
Mẹ ơi, nhớ mẹ nào nùng lòng con
Nhớ ngày hoa búp, nụ non
Con chưa đủ lớn đủ khôn để mà...
Biết đời rồi sẽ chia xa
Và ngày mất mẹ sẽ là cuồng phong
Đau thương sóng nổi trong lòng
Nhận con chìm xuống đáy dòng cô đơn
Không ai lau lệ tủi hờn
Không ai nâng dắt qua cơn bão bùng ...

Hôm nay năm tận tháng cùng
Và trời tuyết cứ chập chùng tuyết bay
Cuối năm, những lúc thế này
Xót xa nhớ mẹ con hay tâm tình
Nghiêng thơ rót xuống lòng mình
Mẹ ơi, mẹ cõi vô hình, biết không ???
Rằng con nhớ mẹ vô cùng
Từ ngày xa mẹ chưa ngừng lệ rơi
Vì từ mất mẹ thì đời
Những yêu thương cũng chứa lời dối gian
Và đời điên đảo, đa đoan
Và con khờ khạo vô vàn mẹ ơi
Cho nên ganh ghét của đời
Luôn tìm con để gieo lời nghiệt oan
Bàn tay đời chẳng nhẹ nhàng
Như lòng mẹ đã dịu dàng thương yêu

Mẹ ơi, con nhớ mẹ nhiều
Bài thơ dâng mẹ viết chiều cuối năm
Có buồn vui cuộc thăng trầm
Có lời tâm sự có thâm lệ rơi...
Có con đi giữa cõi người
Nhìn hoa tuyết trắng đầu trời cổ hương ...

Ngô Minh Hằng
2014

www.vietnamvanhien.net